

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 5C/13/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716200225
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Buľubaš
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2020:2716200225.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom JUDr. Borisom Buľubašom v právnej veci žalobcov: I. H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. Z.. XXX/X, XXX XX A., II. L. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. Z.. XXX/X, XXX XX A., obaja právne zastúpený: JUDr. Gabriel Bleho, advokát so sídlom L. Dérera 2, 831 01 Bratislava, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Pribinova 25, 811 04 Bratislava, o určenie neplatnosti spotrebiteľských zmlúv, o vydanie bezdôvodného obohatenia a zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia, takto

rozhodol:

I. Súd zamietá žalobu v časti o určenie, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXX12 zo dňa 26.09.2007, zmluva o revolvingovom úvere číslo 85XXXXXX236 zo dňa 05.10.2011, zmluva o revolvingovom úvere číslo 8XXXXXXXXX7 zo dňa 10.10.2011, zmluva o revolvingovom úvere číslo 8XXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2013, a zmluva o revolvingovom úvere číslo 8XXXXXXXXX91 zo dňa 21.05.2013, sú dohodnuté bez úrokov a bez poplatkov.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom v I. a v II. rade titulom bezdôvodného obohatenia sumu 5.794,09 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobcovia v I. a v II. rade m a j ú voči žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a pred súdom druhej inštancie v rozsahu 38,80 %, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

IV. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť titulom súdneho poplatku Slovenskej republike, na účet Okresného súdu Skalica sumu 347,50,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa žalobou doručenu súdu 19.01.2016 domáhali určenia neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere č. 8XXXXXXXXX zo dňa 26.09.2007, zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.10.2011, zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8XXXXXXXXX7 zo dňa 10.10.2011, zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2013, a zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8XXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2013. Žalobcovia zároveň žiadali, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 8.349,89 eur, ďalej aby žalovaný zaplatil žalobcom primerané zadostučinenie vo výške 500,- eur a aby žalovaný uhradil žalobcom trovy konania.

2. Žalobcovia odôvodnili svoju žalobu tým, že uzatvorili so žalovaným zmluvy, ktoré boli vopred naformulované a žalobcovia vôbec nemohli ovplyvniť ich obsah a pri uzatváraní zmlúv ich žalovaný o obsahu a dosahu záväzkov zo zmlúv nikto nepoučil. Žalobcovia predmetné spotrebiteľské zmluvy

považujú za absolútne neplatné, keďže obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky v neprospech slabšej strany, t. j. žalobcov ako spotrebiteľov, čo je v rozpore s dobrými mravmi (napr. rozhodcovská doložka, dohoda o zrážkach zo mzdy, neprímerane vysoké poplatky, neprímerane vysoká odplata za úver, nesprávny údaj o RPMN, úver de facto neposkytnutý v dohodnutej výške apod.). Žalobcovia ďalej nesúhlasili aj s Dohodou o zrážkach zo mzdy, nakoľko takáto dohoda bola súčasťou typových a formulárových zmlúv, ktorých znenie bolo vopred pripravené zo strany žalovaného. Žalobcovia uviedli, že ide o tzv. mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré postihujú majetok dlžníka, pričom tento nedokáže tieto zrážky zo svojej mzdy u zamestnávateľa zastaviť a to pri neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Žalobcovia nemali možnosť individuálne túto dohodu uzatvoriť a nemali ju ani možnosť odmietnuť v zmysle § 5a z. č. 250/2007 Z. z. Žalobcovia ďalej uviedli, že dohodnutá výška úverov bola iná, než im reálne žalovaný po podpise zmlúv žalobcom poskytol, pričom úroky, poplatky a sankcie boli počítané zo schválenej výšky úveru. Žalobcovia uviedli, že žiadajú vydať aj bezdôvodné obohatenie, pričom toto bezdôvodné obohatenie predstavuje rozdiel sumy, ktorú žalovaný žalobcom po podpise zmlúv celkovo pri všetkých úveroch poskytol a sumy, ktorú žalobcovia žalovanému spolu pri všetkých úveroch uhradili. Ide teda o rozdiel medzi sumou 18.361,06 eur (uhradená suma žalobcami) a sumou 11.011,17 eur (suma poskytnutá žalovaným). Na záver žalobcovia uviedli, že v súvislosti s poskytnutými úvermi prežívajú mnoho útrap a stresu, sú vedení ako dlžníci, žijú pod sústavným tlakom, keďže ich žalovaný neustále vyzýva na úhradu dlhov z jednotlivých zmlúv a preto žiadajú ako kompenzáciu aj vyplatenie primeraného finančného zadosťučinenia zo strany žalovaného v sume 300 eur.

3. Právny zástupca žalobcov dňa 14.08.2018 na pojednávaní zobral žalobu čiastočne späť a to v časti sumy 300,- eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia. Čiastočné späťvzatie žaloby neodôvodnil. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd konanie v časti sumy 300,- eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 145 ods. 2 C.s.p. zastavil.

4. Na pojednávaní dňa 14.8.2016 žalobcovia zároveň navrhli rozhodnúť o alternatívnom petite v znení: Súd určuje, že zmluvy o revolvingovom úvere č. 8XXXXXXXXX zo dňa 26.09.2007, č. 8XXXXXXXXX6 zo dňa 05.10.2011, č. 8XXXXXXXXX7 zo dňa 10.10.2011, č. XXXXXXXXXXX0 zo dňa 21.05.2013, č. 8100056391 zo dňa 21.05.2013, sú dohodnuté bez úrokov a bez poplatkov. Súd uznesením vyhláseným na uvedenom pojednávaní pripustil alternatívny petit.

5. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 24.10.2017. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že tvrdenia žalobcov sú zavádzajúce a nemajú vo vzťahu k predmetu sporu žiadny význam a teda nie je zrejmé, čo by vo vzťahu k predmetu sporu mal preukazovať. Žalovaný ďalej uviedol, že je podľa neho zároveň nesporné, že žalobcovia čerpali úvery u žalovaného opätovne, s dlhým časovým odstupom medzi jednotlivými obdobiami podaní žiadosti o úver. Rovnako tak skutočnosť, že zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX čerpali celkovo 4 revolvingy, ktoré ani v jednom prípade nevrátili, resp. nepožiadali v zmysle zmluvných podmienok o ich stornovanie apod. Logicky je potom podľa žalovaného neprijateľné tvrdenie, že žalobcovia nevedia, čo by revolving mal znamenať, ak peňažné prostriedky vo forme revolvingu aj reálne čerpali. Bolo by preto nelogické žiadať opakovane o niečo, o čom žiadateľ - žalobcovia, nemajú vedomosť, resp. čomu nerozumejú. Takéto konanie by celkom zjavne odporovalo nielen ochrane spotrebiteľa (ktorá nie je neobmedzená), ale aj elementárnej zodpovednosti každej osoby. Čo sa týka poskytnutiu úverov v nižšej ako dohodnutej výške, žalovaný uviedol, že v prípade zmluvy o revolvingovom úvere číslo 26.09.2017 bola v prospech bankového účtu žalobcov vyplatená čiastka, ktorá bola identická s dojednaním obsiahnutým v Zmluve. Pokiaľ ide o ďalšie zmluvné vzťahy, poukazuje na to, že vo všetkých predmetných prípadoch došlo k dobrovoľnému započítaniu vzájomných nárokov zmluvných strán z dôvodu dodatočného uzatvorenia Dohody o poskytnutí služby, ktorej predmetom bola možnosť odkladu splátok z iniciatívy dlžníka, a to nároku dlžníka na vyplatenie výšky poskytnutého úveru s nárokom veriteľa na zaplatenie odplaty za poskytnutie možnosti odkladu splátok. V prípade zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8XXXXXXXXXX žalobca požiadal žalovaného navyše o zápočet s nesplatenou pohľadávkou z inej zmluvy o revolvingovom úvere. Vyplatená suma predstavovala rozdiel po započítaní predmetných záväzkov. Z dôvodu vyššie uvedených skutočností žalovaný spochybňuje tvrdenie žalobcov o poskytnutí nižších čiastok úverov (s výslovným prihliadnutím na to, že započítanie predstavuje právom aprobovaný postup poskytnutia úveru). Tu poukazuje žalovaný predovšetkým na to, že poskytnutím úveru sa v zmysle právnej úpravy a tiež ustálenej obchodnej praxe (vrátane bankovej i nebankovej) rozumie nielen vyplatenie prostriedkov úveru (v hotovosti, na účet a podobne), ale každá zákonom uznaná forma splnenia záväzku, teda

aj započítanie. Žalovaný ďalej uvádzal, že nie je pravdivé ani tvrdenie o tom, že žalobcom bolo poskytnutých 5 úverov v krátkom časovom období. Z histórie zmluvných vzťahov, ktoré sú predmetom žaloby, zmluvný vzťah trvá od roku 2007 do roku 2013. Ani v prípade zmlúv uzatvorených v roku 2013 nešlo o bezprostredne na seba nadväzujúce právne úkony, ale o uzatvorenie s odstupom niekoľkých mesiacov. Pritom nie je možné jednoznačne zistiť, aké skutočnosti viedli žalobcov ku konštatovaniu nedostatočnej odbornej starostlivosti žalovaného. Žalovaný popieral dôvodnosť nároku na vydanie primeraného finančného zadosťučinenia. Žalobcovia svoj žalobný nárok opierajú o ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Žalovaný s poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenie uvádza, že žalobcovia neunesli v prvom rade ani v minimálnom rozsahu dôkazné bremeno svojho uplatneného nároku, t. j. v čom, resp. na akom základe si ho uplatňujú. Súčasne s tvrdení žalobcov nie sú zrejmé základné skutočnosti, ktoré na zdôvodnenie uplatňovania takého nároku vlastne uplatňujú. Z obsahu žaloby nevyplýva žiadny dôvod, pre ktorý by žalobcovia boli oprávnení požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia. Zmluva o úvere je odplatnou zmluvou, ktorej podstatnými obsahovými náležitosťami je dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie dlžníka peňažné prostriedky v jeho prospech a na druhej strane záväzok dlžníka poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť dohodnutú odplatu za ich poskytnutie. Žalovaný tiež vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia s tým, že z dôvodu uplynutia premlčacej lehoty je nevyhnutné úhrady z uzavretých zmlúv pred dňom 19.01.2013 (3-ročná objektívna premlčacia doba) považovať v celom rozsahu za premlčané, nakoľko žaloba bola na súd podaná dňa 19.01.2016. Dňa 2.10.2018 žalovaný doplnil ďalšie dôvody na zamietnutie žaloby, a to že Zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.9.2007 neobsahovala úrok z dôvodu, že zák. č. 258/2001 Z.z. neumožňovať vyhlásiť úver za dohodnutý bez úrokov a bez poplatkov. Dohoda o úroku bola v podobe zmluvnej fixnej odmeny za poskytnutie úveru. Dohodnutý úrok nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Zmluvy boli individuálne dojednané.

6. Okresný súd Skalica rozsudkom č. k. 5C/13/2016 - 160 zo dňa 14.8.2018 vo veci rozhodol tak, že vo výroku I. konanie v časti o zaplatenie sumy 300,- eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia zastavil. Vo výroku II. určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8XXXXXXXXX zo dňa 26.09.2007, zmluva o revolvingovom úvere číslo 8XXXXXXXXX6 zo dňa 05.10.2011, zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.10.2011, zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2013, a zmluva o revolvingovom úvere číslo 8XXXXXXXXX1 zo dňa 21.05.2013, sú dohodnuté bez úrokov a bez poplatkov. Vo výroku III. určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom titulom bezdôvodného obohatenia sumu 5.794,09 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku IV. vo zvyšku žalobu zamietol. Vo výroku V. určil nárok žalobcov v I. a v II. rade voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 38,80 %. Vo výroku VI. určil žalovanému povinnosť zaplatiť titulom súdneho poplatku Slovenskej republiky, na účet Okresného súdu Skalica sumu 845,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

7. Na základe podaného odvolania žalovaného Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 11Co/252/2018 - 201 zo dňa 2.12.2019 zrušil rozsudok Okresného súdu Skalica 5C/13/2016 - 160 zo dňa 14.8.2018 vo výrokoch II. a III. ako aj v závislých výrokoch V. a VI. a vec vrátil Okresnému súdu Skalica na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Súd vykonal dokazovanie výpoveďou žalobcov, výpisom z obchodného registra (č. l. 13 - 15 spisu), zmluvou o revolvingovom úvere (č. l. 16 spisu), zmluvné dojednania ku zmluve (č. l. 17 spisu), oznámenie veriteľa o schválení úveru (č. l. 18 spisu), zmluva o revol. úvere (č. l. 19 spisu), zmluvné dojednania (č. l. 20 spisu), oznámenie o schválení úveru (č. l. 21 spisu), zmluva o revol. úvere (č. l. 22 spisu, č. l. 25 spisu a č. l. 28 spisu), zmluvné dojednania (č. l. 23 spisu, č. l. 26 spisu a č. l. 29 spisu), zmluva o schválení úveru (č. l. 24 spisu, č. l. 30 spisu), stanovisko žalovaného (č. l. 31 - 32 spisu, č.l. 33 - 34 spisu, č.l. 35 - 36 spisu, č.l. 37 - 38 spisu, č.l. 39 - 40 spisu), rozhodcovské zmluvy (č.l. 41 - 48 spisu), rozhodnutie Slovenského arbitrážneho súdu (č. l. 49 spisu), späťvzatie žaloby (č. l. 50 - 52 spisu), výzva na podanie žalobnej odpovede (č. l. 53 - 55 spisu), súhrnné informácie o úveroch (č. l. 77 - 79 spisu), prehľad platieb (č. l. 80 - 88 spisu), výpis z účtu ČSOB spoločnosti PROFI CREDIT (č. l. 112 - 116 spisu), potvrdenie o úhradách formou zrážok zo mzdy od IKEA Componentns s.r.o. (č. l. 124 - 127 spisu), ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

9. Žalobkyňa v II. rade na pojednávaní dňa 20.02.2018 uviedla, že žalobca v I. rade je jej manžel. Spolu s manželom uzatvárali revolvingové zmluvy so žalovaným. Finančné prostriedky žalobcovia

potrebovali z týchto úverov na prerobenie zakúpeného rodinného domu. Zmluvy uzatvárali v Skalici v kancelárii zástupcu žalovaného. Neboli oboznámení s podmienkami zmlúv, bolo im uvedené že finančné prostriedky dostanú. V súvislosti s podpísaním každej zmluvy dostali nejakú odmenu od zástupcu, ktorý zmluvu podpisoval, väčšinou to bola fľaša vína ako poďakovanie. Podpisovanie zmlúv sa vždy udialo veľmi rýchlo, takže žalobcovia zmluvu ani poriadne nečítali. Taktiež žalobcovia nečítali ani zmluvné dojednania. Po podpísaní zmluvy o revolvingovom úvere, vždy im telefonicky bolo žalobcom oznámené že úver bol schválený, žalobkyňa v II. rade si nepamätala či im prišlo aj písomne oznámenie o schválení úveru. Pri poslednej zmluve bolo toto oznámenie o schválení úveru žalobcom doručené. Úverové zmluvy, po ich podpísaní, mali žalobcovia možnosť zobrať si domov. Žalobkyňa v II. rade ďalej uviedla, že ich čítali len zbežne. V tom čase bol pre nich dôležitý výsledok, že im bol úver poskytnutý. Žalobcovia sa podľa slov žalobkyne v II. rade nezaujímali o úrok z týchto úverov, v tom čase neboli školení v takýchto veciach. Na zmluvách bolo vždy napísané, že ich robí niekto iný ako je tam uvedený. Finančné prostriedky z týchto zmlúv boli žalobcom poukázané na ich účet v banke, pri prvom úvere to bolo 60.000 Sk, pri tých ostatných úverov boli žalobcom vyplatené čiastky úverov tak ako sú uvedené v zmluve. Prvý úver žalobcovia splácali v dohodnutých splátkach zrážkou zo mzdy žalobcu v I. rade. Ďalšie splátky čo sa týka ďalších úverov splácali žalobcovia poštovými poukazmi alebo vkladmi v banke, ale taktiež v niektorých prípadoch chodil zástupca žalovaného a vyplácali mu splátky oproti vystavenému pokladničnému bloku - potvrdenie. Žalobkyňa v II. rade nevedela uviesť celkovo aké sumy na splátkach uhradili z jednotlivých úverov. Žalovaný v jednom prípade im oznámil, že žalobcom odpúšťa časť dlhov, pričom mu mali uhradiť sumu 1.000,- eur namiesto 3 334,- eur. Táto skutočnosť sa žalobkyňi v II. rade zdá nelogická. Žalovaný žalobcov urgoval osobne prostredníctvom ich zástupcu ohľadne platenia pohľadávok súvisiacich s úvermi. Žalobcovia sa snažili uhrádzať úver načas, aj keď v niektorých prípadoch to bolo oneskorene. V prípade omeškania s platbami splátok chodil za žalobcami osobne zástupca žalovaného a finančné prostriedky na splátku vyberal osobne. V prípade prvého úveru, keď si požičali 60.000,- Sk bolo žalobcom známe, že majú zaplatiť 115.000,- Sk avšak jej manžel pracoval v ČR a z toho dôvodu žalobcom banka nemohla dať riadny úver, preto sa rozhodli pre úver od žalovaného. Tieto úvery sa postupne nabaľovali a žalobcovia už ich v neskoršom čase nevedeli splácať.

10. Žalobca v I. rade na pojednávaní dňa 22.05.2018 uviedol, že čo sa týka skutkových okolností, bolo to dávno a tieto si už málo pamätá. Nepamätal si presne koľko úverov - zmlúv spolu so žalobkyňou v II. rade podpisovali. Finančné prostriedky z úverov žalobcovia potrebovali na prerobenie rodinného domu. Žalobca v I. rade sa nevedel vyjadriť k tomu koľko finančných prostriedkov im bolo takto poskytnutých. Úvery splácali poštovými poukázkami a taktiež časť splátok bola zrážaná zo mzdy žalobcu v I. rade, pričom jeho zamestnávateľom je IKEA Component F.. Len tento jediný zamestnávateľ mu robil zrážky zo mzdy. Taktiež časť splátok uhrádzal so žalobkyňou v II. rade tak, že zástupca žalovaného chodil k nim domov vyberať peniaze na splátky. Úhrada splátky bola potom zaznamenaná na doklade - papieri a ten doklad mal potom žalobca v I. rade a na ňom bolo potvrdené kedy a koľko žalobcovia splátku uhradili. Žalobca v I. rade si nepamätal, či bol oboznamovaný s úrokom týchto úverov. Čítali aj zmluvné dojednania k týmto úverom a aj ich podpisoval. Žalobca v I. rade sa nevedel vyjadriť koľko celkovo so žalobkyňou v II. rade uhradili na splátkach na tieto úvery. Každý úver však splácali samostatne. Exekúciu na tieto úvery žalobcovia nemali. Sumu, ktorú žalobcovia žiadajú uhradiť v tomto konaní, vyhodnotili ako sumu, o ktorú preplatili tieto úvery. Čo sa týka sumy 500,- eur tak žalobca v I. rade uviedol, že nevie z akého dôvodu túto sumu žiada on ako aj žalobkyňa v II. rade uhradiť. Žalobca v I. rade sa nevedel vyjadriť ohľadne obdobia odkedy a dokedy boli tieto úvery splácané. Na zmluvách si väčšinou prečítal meno a osobné údaje. A ostatné len prebehol a neštudoval to bližšie, nakoľko poskytovateľovi úveru - žalovanému veril. So žalobkyňou v II. rade neskôr nevedeli na ktorý úver ide splátka ktorú uhrádzali. Nepamätá si, či po uzatvorení zmlúv mu boli tieto zaslané domov. Po uzatvorení jednej zmluvy potom žalobcov znovu kontaktoval zástupca žalovaného s tým, že by si mohli zobrať ďalší úver, t.j. keď skončilo splácanie jedného úveru tak žalobcov oslovil zástupca žalovaného aby sme si zobrali ďalší úver. Doklad na ktorom boli žalobcom potvrdzované úhrada splátok, pokiaľ ich splácali zástupcovi žalovaného, vyzeral tak ako knižka - bola to preložená kartička. Žalobca v I. rade si však nepamätá či mu nakoniec táto kartička zostala.

11. Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX2 (č.l. 16) súd zistil, že žalovaný žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 14.9.2007 žiadali od žalobcu poskytnutie úveru vo výške 60.000,- Sk, v žiadosti boli vypísané údaje (bod 5. Zmluvy): mesačná splátka vo výške 3.847 Sk, počet splátok 30, zmluvná odmena vo výške 38.085 Sk, predpokladaná RPMN 77,01 %. Ďalej zmluva obsahovala údaje o schválenom revolvingovom úvere, ktoré boli rukou dopísané (bod 6. Zmluvy), ktoré

sa zhodovali v údajoch so žiadosťou (bod 5. Zmluvy) okrem hodnoty RPMN, ktorá bola uvedená vo výške 63,60 % a nie 77,01 % ako bolo uvedené v žiadosti žalovanej.

12. Z oznámenia veriteľa zo dňa 26.9.2007 o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX2 (č.l. 18) súd zistil, že žalovaný dňa 26.9.2007 oznámil žalobcom, že im schválil poskytnutie úveru vo výške 60000,- Sk so splatnosťou úveru 30 mesiacov a s výškou mesačnej splátky úveru vo výške 3847 Sk. Nominálna hodnota úveru 115.410 Sk, RPMN 73,39 %.

13. Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX6 (č.l. 19) súd zistil, že žalovaný žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 28.9.2011 žiadali od žalobcu poskytnutie úveru vo výške 960,- eur, v žiadosti boli tlačeným písmom uvedené údaje (bod 5. Zmluvy): mesačná splátka (vrátane úrokov) vo výške 51,44 eur, počet splátok 42, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky) vo výške 2160,48 eur, predpokladaná RPMN 70,02 %, ročná úroková sadzba 70,02 %, priemerná hodnota RPMN 45,11 %. Ďalej zmluva obsahovala údaje o schválenom revolvingovom úvere, ktoré boli rukou dopísané (bod 6. Zmluvy), ktoré sa zhodovali v údajoch so žiadosťou (bod 5. Zmluvy) okrem hodnoty RPMN, ktorá bola uvedená vo výške 65,42 % a nie 70,02 % ako bolo uvedené v žiadosti žalovanej. Podľa bodu 7. tejto zmluvy, dlžník, spoludlžník 1, spoludlžník 2 a veriteľ v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy a ktoré neboli podpísané žalovanou.

14. Z oznámenia veriteľa zo dňa 5.10.2011 o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8XXXXXXXXX (č.l. 21) súd zistil, že žalovaný dňa 5.10.2011 oznámil žalobcom, že im schválil poskytnutie úveru vo výške 960,- eur so splatnosťou úveru 42 mesiacov a s výškou mesačnej splátky úveru vo výške 51,44 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 30.11.2011, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 30.4.2015, RPMN 65,42 %, priemerná hodnota RPMN 45,11 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2160,48 eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb 138,14 eur, ročná úroková sadzba úveru 70,02 % a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9,5 %.

15. Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX7 (č.l. 22) súd zistil, že žalovaný žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 28.9.2011 žiadali od žalobcu poskytnutie úveru vo výške 960,- eur, v žiadosti boli tlačeným písmom uvedené údaje (bod 5. Zmluvy): mesačná splátka (vrátane úrokov) vo výške 51,44 eur, počet splátok 42, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky) vo výške 2160,48 eur, predpokladaná RPMN 70,02 %, ročná úroková sadzba 70,02 %, priemerná hodnota RPMN 45,11 %. Ďalej zmluva obsahovala údaje o schválenom revolvingovom úvere, ktoré boli rukou dopísané (bod 6. Zmluvy), ktoré sa zhodovali v údajoch so žiadosťou (bod 5. Zmluvy) okrem hodnoty RPMN, ktorá bola uvedená vo výške 66,27 % a nie 70,02 % ako bolo uvedené v žiadosti žalovanej. Podľa bodu 7. tejto zmluvy, dlžník, spoludlžník 1, spoludlžník 2 a veriteľ v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy a ktoré neboli podpísané žalovanou.

16. Z oznámenia veriteľa zo dňa 10.10.2011 o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX (č.l. 24) súd zistil, že žalovaný dňa 10.10.2011 oznámil žalobcom, že im schválil poskytnutie úveru vo výške 960,- eur so splatnosťou úveru 42 mesiacov a s výškou mesačnej splátky úveru vo výške 51,44 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 30.11.2011, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 30.4.2015, RPMN 66,27 %, priemerná hodnota RPMN 45,11 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2160,48 eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb 138,14 eur, ročná úroková sadzba úveru 70,02 % a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9,5 %.

17. Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX (č.l. 25) súd zistil, že žalovaný žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 13.5.2013 žiadali od žalobcu poskytnutie úveru vo výške 1500,- eur, v žiadosti boli uvedené údaje (bod 5. Zmluvy): mesačná splátka (vrátane úrokov) vo výške 80,37 eur, počet splátok 42, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky) vo výške 3375,54 eur, predpokladaná RPMN 70,01 %, ročná úroková sadzba 70,01 %, priemerná hodnota RPMN 47,29 %. Ďalej zmluva obsahovala údaje o schválenom revolvingovom úvere, ktoré boli rukou dopísané (bod 6. Zmluvy), ktoré sa zhodovali v údajoch so žiadosťou (bod 5. Zmluvy) okrem hodnoty RPMN, ktorá bola uvedená vo výške 69,26 % a nie 70,01 % ako bolo uvedené v žiadosti žalovanej. Podľa bodu 7. tejto zmluvy, dlžník, spoludlžník 1, spoludlžník 2 a veriteľ v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v

Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy a ktoré neboli podpísané žalovanou.

18. Z oznámenia veriteľa zo dňa 21.5.2013 o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 27) súd zistil, že žalovaný dňa 21.5.2013 oznámil žalobcom, že im schválil poskytnutie úveru vo výške 1500,- eur so splatnosťou úveru 42 mesiacov a s výškou mesačnej splátky úveru vo výške 80,37 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 24.6.2013, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 24.11.2016, RPMN 69,26 %, priemerná hodnota RPMN 48,52 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3375,54 eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb 215,75 eur, ročná úroková sadzba úveru 70,01 % a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,5 %.

19. Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 81XXXXXXXX91 (č.l. 28) súd zistil, že žalovaný žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 13.5.2013 žiadali od žalobcu poskytnutie úveru vo výške 1500,- eur, v žiadosti boli uvedené rukou písané údaje (bod 5. Zmluvy): mesačná splátka (vrátane úrokov) vo výške 80,37 eur, počet splátok 42, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky) vo výške 3375,54 eur, predpokladaná RPMN 70,01 %, ročná úroková sadzba 70,01 %, priemerná hodnota RPMN 47,29 %. Ďalej zmluva obsahovala údaje o schválenom revolvingovom úvere (bod 6. Zmluvy), ktoré boli rukou dopísané odlišným písmom ako v bode 5. Zmluvy, ktoré sa zhodovali v údajoch so žiadosťou (bod 5. Zmluvy) okrem hodnoty RPMN, ktorá bola uvedená vo výške 69,26 % a nie 70,01 % ako bolo uvedené v žiadosti žalovanej. Podľa bodu 7. tejto zmluvy, dlžník, spoludlžník 1, spoludlžník 2 a veriteľ v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy a ktoré neboli podpísané žalovanou.

20. Z oznámenia veriteľa zo dňa 21.5.2013 o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 30) súd zistil, že žalovaný dňa 21.5.2013 oznámil žalobcom, že im schválil poskytnutie úveru vo výške 1500,- eur so splatnosťou úveru 42 mesiacov a s výškou mesačnej splátky úveru vo výške 80,37 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 24.6.2013, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 24.11.2016, RPMN 69,26 %, priemerná hodnota RPMN 48,52 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3375,54 eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb 215,75 eur, ročná úroková sadzba úveru 70,01 % a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,5 %.

21. Neoddeliteľnou súčasťou zmlúv o revolvingovom úvere boli Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. (ďalej „zmluvné dojednania“), keď tieto zmluvné dojednania, nie sú podpísané obomi stranami, predstavujú formulárové tlačivo žalovaného.

22. Z obsahu čl. 13, bod 13.2. prvá veta Zmluvných dojednaní Zmlúv o revolvingovom úvere súd zistil, že v prípade omeškania dlžníka so splácaním úveru alebo akéhokoľvek peňažného záväzku podľa tejto zmluvy o revolvingovom úvere je veriteľ ďalej predložiť platiteľovi mzdy dlžníka, spoludlžníka 1 a spoludlžníka 2 Dohodu o zrážkach zo mzdy a domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky zrážkami zo mzdy, vymáhať pohľadávku z tejto zmluvy o revolvingovom úvere podaním žaloby na príslušnom súde a následne vymáhať pohľadávku v exekučnom konaní.

23. Z obsahu čl. 14, bod 41.1. Zmluvných dojednaní Zmlúv o revolvingovom úvere súd zistil, že súčasťou tejto predtlačenej formy a jednoliateho textu je uvedený záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu 0,065 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 23,725 % p. a.).

24. Z listu žalovaného označeného ako „Stanovisko k listu zo dňa 19.11.2015“ (č.l. 31) má súd preukázané, že žalovaný oznámil právnenému zástupcovi žalobcov, že na základe zmluvy č. 8XXXXXXXXXX zo dňa 26.09.2007 bola žalobcom dňa 26.09.2007 poskytnutá suma 1.991,64 eur; dňa 29.09.2008 bola poskytnutá suma 1.034,36 eur; dňa 21.10.2010 bola poskytnutá suma 1.034,36 eur; dňa 27.04.2012 bola poskytnutá suma 1.034,36 eur a dňa 31.12.2012 bola poskytnutá suma 1.034,36 eur. Poskytnutá čiastka celkovo bola vo výške 6.764,57 eur. Žalovaný v tomto liste uviedol, že žalobcovia uhradili čiastku 11.106,06 eur.

25. Z listu žalovaného označeného ako „Stanovisko k listu zo dňa 19.11.2015“ (č.l. 33) má súd preukázané, že žalovaný oznámil právnenému zástupcovi žalobcov, že na základe zmluvy č. 8XXXXXXXXXX zo dňa 05.10.2011 bola žalobcom dňa 05.10.2011 poskytnutá čiastka celkovo vo výške 821,86 eur. Žalovaný v tomto liste uviedol, že žalobcovia uhradili čiastku 1.954,72 eur.

26. Z listu žalovaného označeného ako „Stanovisko k listu zo dňa 19.11.2015“ (č.l. 35) má súd preukázané, že žalovaný oznámil právnomu zástupcovi žalobcov, že na základe zmluvy č. 8XXXXXXXXXX zo dňa 10.10.2011 bola žalobcom dňa 10.10.2011 poskytnutá čiastka celkovo vo výške 821,86 eur. Žalovaný v tomto liste uviedol, že žalobcovia uhradili čiastku 1.954,72 eur.

27. Z listu žalovaného označeného ako „Stanovisko k listu zo dňa 19.11.2015“ (č.l. 37) má súd preukázané, že žalovaný oznámil právnomu zástupcovi žalobcov, že na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX0 zo dňa 21.05.2013 bola žalobcom dňa 21.05.2013 poskytnutá čiastka celkovo vo výške 1.284,35 eur. Žalovaný v tomto liste uviedol, že žalobcovia uhradili čiastku 1.770,38 eur.

28. Z listu žalovaného označeného ako „Stanovisko k listu zo dňa 19.11.2015“ (č.l. 39) má súd preukázané, že žalovaný oznámil právnomu zástupcovi žalobcov, že na základe zmluvy č. 8XXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2013 bola žalobcom dňa 21.05.2013 poskytnutá čiastka celkovo vo výške 318,53 eur. Žalovaný v tomto liste uviedol, že žalobcovia uhradili čiastku 1.575,18 eur.

29. Súd má z priloženej rozhodcovskej zmluvy č. 85XXXXXXXXXX1 zo dňa 05.10.2011; rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.10.2011; rozhodcovskej zmluvy č. 8XXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2013 a rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.213 preukázané, že žalovaný uzatvoril so žalobcami k uvedeným zmluvám rozhodcovské zmluvy, ktoré majú formulárový a typový charakter.

30. Podľa § 137 písmeno c) Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

31. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. (účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

32. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

33. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

34. Podľa § 8 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z.z., obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody.

35. Podľa § 2 ods. 2 z. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občianskeho zákonníka“), v občianskoprávných vzťahoch majú účastníci rovnaké postavenie.

36. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

37. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

38. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

39. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

40. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

41. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

42. Podľa § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavý účastníkov na tej istej listine.

43. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

44. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

45. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

46. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 21. apríla 2015, sp. zn. 3MCdo 14/2014 sa ustanovenie § 52 ods. 2 vety tretej, podľa ktorej sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

47. Podľa § 52 ods. 3,4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

48. Podľa § 53 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

49. Podľa § 53 ods. 4 písm. a), h), k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli, požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

50. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

51. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

52. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

53. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

54. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

55. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

56. Podľa § 102 Občianskeho zákonníka, pri právach, ktoré sa musia najprv uplatniť u fyzickej alebo právnickej osoby, začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo takto uplatnilo.

57. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

58. Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenia, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

59. Podľa § 451 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

60. Podľa § 454 Občianskeho zákonníka, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

61. Podľa § 455 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy. (2) Takisto sa za bezdôvodné obohatenie nepovažuje prijatie plnenia z hry alebo stávky uzavretej medzi fyzickými osobami a vrátenie peňazí požičaných do hry alebo stávky; na súde sa však týchto plnení nemožno domáhať.

62. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

63. Podľa § 458 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. (2) S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne. (3) Ten, kto predmet bezdôvodného obohatenia vydáva, má právo na náhradu potrebných nákladov, ktoré na vec vynaložil.

64. Podľa § 459 Občianskeho zákonníka, ak je predmet bezdôvodného obohatenia povinný vydať ten, kto nebol dobromyseľný, môže súd rozhodnúť, že možno právo uspokojiť aj z vecí, ktoré z bezdôvodného obohatenia nadobudol, a to aj vtedy, ak inak podľa ustanovení Exekučného poriadku výkonu rozhodnutia nepodliehajú. Dokiaľ nie je právo na vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia uspokojené, nesmie dlžník s takými vecami uvedenými v rozhodnutí nakladať.

65. Podľa § čl. 3 ods. 1 Rady 93/13/EHS o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách nekalou podmienkou je podmienka, ktorá napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa. Žiada sa dodať, že slovenské znenie smernice používa pojem "nekalosť", ktorý bol v rámci transpozície do slovenského právneho poriadku preformulovaný na "neprijateľnosť". Preto je možné vychádzať z toho, že ide o synonymické pojmy.

66. Podľa čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

67. Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

68. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

69. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v znení platnom v čase uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

70. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

71. Podľa § 9 ods. 9 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

72. Podľa § 11 ods. 1 a ods. 2 zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

73. Podľa § 4 ods. 2 písm. g) Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení do 31.12.2007, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov, ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

74. Podľa § 4 ods. 5 Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení do 31.12.2007, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

75. Podľa § 150 ods. 1, 2 z. č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej „C.s.p.“), strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (ods. 1). Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia (ods. 2).

76. Podľa § 151 ods. 1, 2 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (ods. 1). Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné (ods. 2).

77. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá sporová strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany za to, že v sporovom konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Otázkou splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci. Súd vychádza len z dôkazov, ktoré boli stranami v konaní produkované, pričom v zmysle Civilného sporového poriadku je súd v sporovom konaní viazaný návrhmi dôkazov predloženými stranami, čím sám nie je povinný vykonávať dôkazy v prospech jednej alebo druhej strany. Povinnosť tvrdenia aj dôkazné bremeno, pokiaľ ide o určité skutočnosti, leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; spravidla ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (NS ČR sp. zn. 22 Cdo 2263/2005).

78. Súd posudzoval obsah jednotlivých listinných dôkazov, vyhodnocoval ich jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti. Súd sa najprv vyporiadal s námietkou premlčania, ktorú vzniesol žalovaný. Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou premlčania. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Uplynutím premlčacej doby právo nezaniká, iba sa oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje nároky a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Žalobcovia podali žalobu dňa 19.01.2016, čo znamená, že súd skúmal, či sú splnené podmienky premlčania úhrad z uzavretých zmlúv pred dňom 19.01.2013, nakoľko v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa na úhrady žalobcov vzťahuje subjektívna trojročná premlčacia doba. Súd konštatuje, že žalobcovia žiadali vydanie bezdôvodného obohatenia, v ktorom boli zahrnuté aj úhrady pred dňom 19.01.2013, čo znamená, že na tieto nemajú nárok, nakoľko sa jedná o premlčané splátky. Súd má z priloženej žaloby a predložených listín jasne preukázané, že žalobcovia majú na základe žaloby podanej dňa 19.01.2016 nárok len na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške úhrad uskutočnených po 19.01.2013, t.j. v lehote troch rokov pred podaním žaloby. Takto to uviedol aj žalovaný, že vznáša premlčania pohľadávok, ktoré boli žalobcami uhradené do 19.1.2013.

Čo sa týka subjektívnej premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 1 O.Z., žalobcovia sa dozvedeli o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto sa na ich úkor obohatil dňom splnomocnenia na zastupovanie pre právneho zástupcu dňa 12.10.2015. Je to z dôvodu, že sa jedná o právne posúdenie zmluvných vzťahov, na ktoré žalovaní nemajú potrebné právnické vzdelanie. Bolo to preto v čase plynutia objektívnej premlčacej doby a v čase keď sa o svojom nároku dozvedeli, objektívna premlčacia lehota neuplynula. Žalovaný v konaní neprodukoval žiadny dôkaz, že by sa žalobcovia dozvedeli o bezdôvodnom obohatení po uplynutí premlčacej doby.

79. Ďalej sa súd zaoberal tým, či medzi žalobcami ako dlžníkmi, a žalovaným, ako veriteľom, bol uzatvorený občianskoprávny vzťah alebo obchodnoprávny vzťah, lebo zmluva bola uzatváraná s fyzickou osobou ako spotrebiteľom. Žalovaný v danej veci vystupuje ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobcovia ako spotrebiteľia, ktorí nemajú postavenie podnikateľov, a ktorí nemohli ovplyvniť podstatný obsah zmluvy a ani obsah všeobecných obchodných podmienok k zmluve. Spotrebiteľský úver im bol poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Súd dospel k záveru, že v tomto prípade boli všetky uzatvorené zmluvy formulárovými spotrebiteľskými zmluvami. Text zmlúv (zmluvy o revolvingovom úvere, spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy aj dohody o zrážkach zo mzdy) boli vopred pripravené, dlžník ako spotrebiteľ

nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do ich obsahu a ani do obsahu príslušných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

80. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorý je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Vzhľadom na konštatovanie, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, utvára sa priestor pre tzv. súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Nie sú žiadne pochybnosti, že spotrebiteľ je slabšou zmluvnou stranou a či už z dôvodu informovanosti alebo vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu už vopred naformulovanej (predtlačenej) zmluvy. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Vo všeobecnosti platí, že spotrebiteľ sa môže domáhať ochrany svojho práva proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany proti porušiteľovi na súde.

81. Podľa obsahu zmlúv o revolvingovom úvere ako aj z okolností za akých boli žalobcom úvery poskytnuté súd dospel k záveru, že žalobcom boli poskytnuté klasické úvery (teda nie revolvingové úvery ako je označené v zmluvách). K uvedenému súd dospel na základe skutočnosti, že úvery boli žalobcom poskytnuté jednorazovo v konkrétnej sume, ktorá im bola zaslaná na ich účet v banke. Pre revolvingový úver je typické, že dlžníkovi je poskytnutý určitý úverový rámec, v rámci ktorého môže dlžník čerpať peňažné prostriedky (ale aj nemusí) a to až do výšky dohodnutého úverového rámca. Veriteľ tento úver vždy dopĺňa do dohodnutej výšky a úverový vzťah tak môže fungovať dobu neurčitú, pričom najčastejším spôsobom poskytovania revolvingu je prostredníctvom kreditných kariet. V danom prípade k doplňovaniu vyčerpanej sumy nedošlo. Pri revolvingovom úvere nie je dobre možné počas čerpania určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, pretože úver sa čerpá a dopĺňa a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. V danom prípade bol však boli žalobcom poskytnuté úvery jednorazovo a v konkrétnej výške a to pripísaním na ich účet, ktorý bol uvedený v zmluvách o úvere.

82. Na základe vyššie uvedeného súd ustálil, že právny vzťah medzi účastníkmi založený zmluvou o splátkovom úvere č. 8XXXXXXXX2 zo dňa 26.09.2007 je nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že predmetná zmluva je tzv. absolútny obchod. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako i ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Táto zmluva bola uzatváraná na základe žiadosti žalobcov o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 14.9.2007. Žalobcovia adresovali žalovanému podpísanú žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru s vopred napísanými údajmi a na základe tejto žiadosti malo prísť k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere (o spotrebiteľskom úvere). Po preskúmaní žiadosti zo dňa 14.9.2007 súd zistil, že žiadosť bola podpísaná žalobcami, pričom žiadosť obsahovala predtlačené údaje o požadovanom revolvingovom úvere. Žalobcovia žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru žiadali úver vo výške 60000,- Sk. V žiadosti bol ďalej uvedený počet splátok 30, mesačná splátka (vrátane úrokov) 3847 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky + poplatok za poskytnutie úveru) vo výške 115410,- eur, predpokladaná RPMN 77,01 %, zmluvná odmena za úver 28.085 Sk. Následne žalovaný dňa 26.9.2007 oznámil žalobcom prostredníctvom listu - Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX2 schválenie úveru, pričom oznámenie obsahuje pozmenený údaj RPMN, ktorý je uvedený vo výške 73,39 %.

83. Súd dospel k záveru, že žalovaný v danom prípade nepreukázal platné uzatvorenie zmluvy o úvere čo sa týka RPMN s poukazom na ustanovenia § 41 a § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z predložených dokumentov súdu vyplýva tento postup uzavretia zmluvy: Žalobcovia adresovali žalovanému žiadosť o poskytnutie úveru, pričom táto žiadosť bola zo strany žalobcov podpísaná dňa 26.9.2007. Žiadosť obsahovala údaje o požadovanom úvere, okrem iného predpokladaná RPMN 77,01 %.

Žalovaný mal na uzatvorenie tejto zmluvy tento návrh žalobcov v plnom rozsahu akceptovať a dňa 26.9.2007 zmluvu/žiadosť podpísal, pričom do formulárovej zmluvy/žiadosti v časti údaje o schválenom

revolvingovom úvere doplnil údaje a uviedol inú RPMN - 73,34 %, teda pozmenil podstatnú náležitosť uzatvárajúcej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) Zák. č. 258/2001 Z.z. Prijatie návrhu žalovaným zo dňa 26.9.2007, pri ktorom žalovaný zmenil výšku RPMN, bez preukázania, že táto bola vopred dojednaná so žalobcami ako spotrebiteľmi, je podľa názoru súdu nutné považovať za nový návrh na uzatvorenie zmluvy v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Prijatie (akceptácie) nového návrhu zo strany žalobcov však žalovaný nepreukázal a teda nepreukázal platné uzatvorenie zmluvy o úvere v časti RPMN. Je pritom bezvýznamné, že ide o zmenu pre spotrebiteľa výhodnejšiu, keďže rozhodujúci je záver o tom, či vznikla platná dohoda o RPMN. Oznamenie veriteľa o schválenom úvere dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 26.9.2007 nemožno považovať za zmluvu o úvere, nakoľko táto listina nie je podpísaná žalobcami. Súd dospel k názoru, že zmluva o úvere nebola uzavretá platne v časti RPMN. Vzhľadom na uvedené absencia náležitosti - údajá RPMN má za následok, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to mal žalovaný nárok iba na zaplatenie istiny úveru a žalovanému nepatrili úroky a poplatky (rovnaké stanovisko zaujal v obdobnej veci aj Krajský súd v Trnave v rozsudku sp. zn. 9Co/221/2019).

84. Táto zmluva o splátkovom úvere č. 8XXXXXXXX2 navyše neobsahuje výšku úroku z úveru a neobsahuje ani poplatky súvisiace s úverom. Zmluvné dojednania ku zmluve nie sú podpísané žalobcami, z toho dôvodu nie sú súčasťou zmluvy a poplatky v nich uvedené nie sú platne dohodnuté. Keďže v zmysle § 4 ods. 5 Zák. č. 258/2001 Z.z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, aj z tohto dôvodu žalovaný ako veriteľ nemá nárok na úrok a poplatky, nakoľko v zmluve neboli dohodnuté. V zmluve je uvedená zmluvná odmena za úver v sume 55.410 Sk a zmluvná odmena na poskytnutie revolvingu v sume 38.085 Sk. Táto odmena uvedená v zmluve je fakticky skrytým úrokom, čo vyplýva z dojednania ohľadne mesačnej splátky, ktorá je uvedená 3.847 Sk „ vrátane úroku“. Úrok v zmluve však dohodnutý nie je. Takéto zmluvné dojednanie je nekalou obchodnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko skrytou formou ustanovuje neprímerane vysoký úrok z úveru a tým spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný v konaní nepreukázal, že by bola táto zmluvná podmienka individuálne dojednaná. Aj z uvedeného potom vyplýva, že uvedený úver bol dojednaný bez úrokov a bez poplatkov.

85. Čo sa týka ďalších zmlúv o revolvingovom úvere číslo 8XXXXXXXXX zo dňa 05.10.2011, o revolvingovom úvere číslo 8XXXXXXXXX zo dňa 10.10.2011, o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX I.o dňa 21.05.2013, a o revolvingovom úvere číslo 8XXXXXXXX91 zo dňa 21.05.2013, tieto je nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že predmetná zmluva je tzv. absolútny obchod. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat lex generalis, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako i ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

Tieto zmluvy boli uzatvárané na základe žiadosti žalobcov o poskytnutie revolvingového úveru a to u zmluvy číslo 8XXXXXXXX6 žiadosť zo dňa 28.9.2011, číslo 8XXXXXXXXX zo dňa 28.9.2011, číslo XXXXXXXXXXXX I.o dňa 13.05.2013, a zmluvy číslo 81XXXXXXXX1 zo dňa 13.05.2013. Žalobcovia adresovali žalovanému podpísanú žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru s vopred napísanými údajmi a na základe tejto žiadosti malo prísť k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere (o spotrebiteľskom úvere).

Po preskúmaní žiadostí o poskytnutie revolvingového úveru súd zistil, že žiadosti boli podpísané žalobcami, pričom žiadosti obsahovali predlažené údaje o požadovanom revolvingovom úvere. Žalobcovia žiadosťami o poskytnutie revolvingového úveru žiadali úver vo konkrétnej výške. V žiadostiach boli okrem iného ďalej uvedené údaje o počte splátok, mesačnej splátke, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť.

86. V každej žiadosti bola tiež uvedená predpokladaná RPMN, a to v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru číslo 8XXXXXXXXX zo dňa 28.9.2011 vo výške 70,02 %, číslo 8XXXXXXXXX zo dňa 28.9.2011 vo výške 70,02 %, číslo 8XXXXXXXX90 zo dňa 13.05.2013 vo výške 70,01 %, a zmluvy číslo 8100056391 zo dňa 13.05.2013 vo výške 70,02 %.

87. Následne žalovaný oznámil žalobcom prostredníctvom listu - Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom schválení úveru, pričom oznámenie obsahuje pozmenený údaj RPMN, ktorý je uvedený pri zmluve o revolvingovom úvere číslo 8XXXXXXXXX6 vo výške 65,42 %, číslo 8XXXXXXXXX vo výške 66,27 %, číslo 8XXXXXXXXX vo výške 69,26 %, a číslo 8XXXXXXXXX vo výške 69,26 %, čo sú údaje odlišné od údajov uvedených v žiadostiach o poskytnutie revolvingového úveru.

88. Súd dospel k záveru, že žalovaný v danom prípade nepreukázal platné uzatvorenie uvedených zmlúv o revolvingovom úvere v časti týkajúcej sa RPMN s poukazom na ustanovenia § 41 a § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z predložených dokumentov súdu vyplýva tento postup uzavretia zmlúv: Žalobcovia adresovali žalovanému žiadosť o poskytnutie úveru, pričom táto žiadosť bola podpísaná najskôr zo strany žalobcov. Žiadosť obsahovala údaje o požadovanom úvere, okrem iného aj predpokladanú RPMN.

Žalovaný mal na uzatvorenie tejto zmluvy tento návrh žalobcov v plnom rozsahu akceptovať a zmluvu/žiadosť podpísať v nasledujúcich dňoch (zmluva nebola podpisovaná stranami v jeden deň), pričom žalovaný do formulárovej zmluvy/žiadosti v časti údaje o schválenom revolvingovom úvere doplnil údaje a uviedol inú RPMN (uvedené v bode 86. rozsudku) teda pozmenil podstatnú náležitosť uzatvárajúcej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle 9 ods. 2 písm. j) Zák. č. 129/2010 Z.z. Prijatie návrhu žalovaným pri všetkých uvedených zmluvách, pri ktorom žalovaný zmenil výšku RPMN, bez preukázania, že táto bola vopred dojednaná so žalobcami ako spotrebiteľmi, je podľa názoru súdu nutné považovať za nový návrh na uzatvorenie zmluvy v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Prijatie (akceptácie) nového návrhu zo strany žalobcov však žalovaný nepreukázal a teda nepreukázal platné uzatvorenie predmetných zmlúv o úvere v časti RPMN. Je pritom bezvýznamné, že ide o zmenu pre spotrebiteľa výhodnejšiu, keďže rozhodujúci je záver o tom, či vznikla platná dohoda o RPMN. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi nemožno považovať za zmluvy o úvere, nakoľko tieto listiny nie sú podpísané žalobcami. Súd dospel k názoru, že zmluvy o úvere neboli uzavreté platne v časti RPMN. Vzhľadom na uvedené, absencia náležitosti - údaje RPMN v zmluvách o úvere má za následok, že predmetné úvery sú bezúročné a bez poplatkov. Vzhľadom na to mal žalovaný nárok iba na zaplatenie istiny z revolvingového úveru číslo XXXXXXXX236 zo dňa 05.10.2011, číslo 8XXXXXXXXX7 zo dňa 10.10.2011, číslo XXXXXXXX90 zo dňa 21.05.2013, a číslo XXXXXXXX1 zo dňa 21.05.2013, a žalovanému nepatrili úroky a poplatky z týchto úverových vzťahov.

89. Súd v rámci výkladu (aplikácie) noriem občianskeho práva vyhodnocoval medze aplikácie zásady zmluvnej voľnosti (§ 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka) vo svetle princípu proporcionality (čl. 1 Ústavy SR) a dbal na to, aby sa práva nezneužívali (§ 2 OSP). V týchto intenciách, a o to viac v prípadoch, keď je zmluvná voľnosť niektorého z účastníkov zmluvného vzťahu (spotrebiteľa) obmedzená, keďže žiadnym spôsobom nemôže ovplyvňovať obsah zmluvných dojednaní, musel zväžiť proporcionality každého jednotlivého zmluvného ustanovenia a vyvodit' z neho primerané následky. Ani legitímne očakávania žalovaného (veriteľa) nemôže byť prekážkou v deklarovaní niektorého zo zmluvných dojednaní ako neplatného, a to najmä v prípadoch, keď tieto ustanovenia sám v zmluve a zmluvných podmienkach formuloval.

90. Ide tu o právo žalobcov vyplývajúce zo záväzkov vzniknutých zo spotrebiteľskej zmluvy, pri ktorej s prihliadnutím na všetky okolnosti žalobcovia ako spotrebiteľia jej obsah podstatným spôsobom neovplyvňovali a teda súd prihliadal na to, či uzavretá zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky, ktoré by na škodu spotrebiteľa zakladali nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Záonné ustanovenia, ktoré na skutkový stav aplikoval, vykladal vo svetle ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku ako aj nepriameho účinku smerníc 93/13/ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a smerníc o spotrebiteľských úveroch 87/102/ES, 90/88/ES, 98/7/ES. Pri tzv. spotrebiteľských zmluvách t.j. právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ zväčša podnikateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je úmyslom zákonodarcu chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami.

91. Súd ďalej konštatuje, že vzhľadom na neplatné dojednanie RPMN, čo spôsobuje absenciu tejto povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere s poukazom na § 9 ods. 2 písm. j) Zákona č. 129/2010 Z. z., úvery sa považujú za bezúročné a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.

92. Navyše zvyšné štyri uvedené úvery obsahujú ročné úrokové sadzby 70,02 %, 70,02 %, 70,01 % a 70,01 %, čo je fakticky úžernícka úroková sadzba. Takéto zmluvné dojednanie vzhľadom k neprimeranej výške úroku z úveru je nekalou obchodnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko ustanovuje neprimerane vysoký úrok z úveru a tým spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný v konaní nepreukázal, že by bola táto zmluvná podmienka medzi ním a žalobcami individuálne dojednaná. Zmluvné dojednania ku zmluvám nie sú podpísané, z toho dôvodu nie sú ani súčasťou zmlúv a poplatky v nich uvedené nie sú platne v zmluvách dohodnuté. Z uvedeného potom vyplýva, že aj z tohto dôvodu uvedené úvery boli dojednané bez úrokov a bez poplatkov.

93. Keďže sa žalobcovia domáhali popri vydaní bezdôvodného obohatenia aj určenia že predmetné zmluvy o úveroch sú dohodnuté bez úrokov a bez poplatkov, a súd zároveň rozhoduje aj o finančnom plnení z týchto zmlúv, súd zamietol žalobu v časti o určenie že predmetné zmluvy o úveroch sú dohodnuté bez úrokov a poplatkov, nakoľko takéto rozhodnutie je nadbytočné. Takéto určenie týkajúce sa zmlúv súd vyhodnotil v rámci rozhodovania o nárokoch žalobcov na finančné plnenie (naliehavý právny záujem).

94. V ďalšom sa súd zaoberal nárokom žalobcov na vrátenie bezdôvodného obohatenia. Predmetom konania je podľa žalobcov vydanie bezdôvodného obohatenia, vyplývajúce z ustanovenia § 546 Občianskeho zákonníka. Súd preto ako prvé skúmal či sa jedná o bezdôvodné obohatenie a či sú splnené podmienky pre vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného. Bezdôvodným obohatením je v zmysle ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu. Na základe vyššie uvedeného súd skúmal, aká je reálna výška nepremičaného bezdôvodného obohatenia, ktoré je žalovaný povinný žalobcom uhradiť. Súd z tohto dôvodu skúmal prehľady platieb, ktoré na jednotlivé úvery uhradili žalobcovia, pričom do úvahy bral aj to, že úhrady do dňa 19.01.2013 sú premičané. Oprávnené platby zo strany žalobcov žalovanému (vzhľadom k tomu, že úvery sú bez úrokov a poplatkov) sú len vo výške reálne poskytnutej výšky úverov bez úrokov a poplatkov.

95. Súd má z prehľadu platieb na revolvingovú zmluvu č. 8XXXXXXXXX zo dňa 14.09.2007 a zo stanovisk žalovaného preukázané, že žalovaný poskytol žalobcom celkovú sumu úveru vo výške 6.764,57 eur. Žalobcovia vykonali celkovo 77 mesačných splátok vo výške 127,70 eur čo znamená, že celkovo uhradili z tohto úveru sumu 9.832,90 eur (rozdiel v neprospech žalobcov je 3.068,33 eur. Súd po zohľadnení premičaných splátok, t.j. platieb realizovaných po 19.1.2013 (potvrdenie o termíne úhrad č.l. 124-127) priznal žalobcom titulom bezdôvodného obohatenia sumu 1.787,80 eur (14 splátok x 127,70 eur), ktorá predstavuje rozdiel medzi skutočne čerpanou sumou a sumou uhradenou zo strany žalobcov.

96. Súd má z prehľadu platieb (č.l. 34) na revolvingovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.10.2011 a zo stanovisk žalovaného preukázané, že žalovaný poskytol žalobcom celkovú sumu úveru vo výške 821,86 eur. Žalobcovia vykonali z tohto úveru celkovú úhradu vo výške 1.954,72 eur. Súd po zohľadnení premičaných splátok t.j. platieb realizovaných po 19.1.2013, priznal žalobcom titulom bezdôvodného obohatenia sumu 1.132,89 eur (27 splátok x 51,44 eur), ktorá predstavuje rozdiel medzi skutočne čerpanou sumou a sumou uhradenou zo strany žalobcov.

97. Súd má z prehľadu platieb (č.l. 36) na revolvingovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX7 zo dňa 10.10.2011 a zo stanovisk žalovaného preukázané, že žalovaný poskytol žalobcom celkovú sumu úveru vo výške 821,86 eur. Žalobcovia vykonali z tohto úveru celkovú úhradu vo výške 1.954,72 eur, rozdiel je v neprospech žalobcov v sume 1.132,86. Súd po zohľadnení premičaných splátok t.j. platieb realizovaných po 19.1.2013, priznal žalobcom titulom bezdôvodného obohatenia sumu 1.132,89 eur (27 splátok x 51,44 eur), ktorá predstavuje rozdiel medzi skutočne čerpanou sumou a sumou uhradenou zo strany žalobcov.

98. Súd má z prehľadu platieb (č.l. 38) na revolvingovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2013 a zo stanovisk žalovaného preukázané, že žalovaný poskytol žalobcom celkovú sumu úveru vo výške 1.284,35 eur. Žalobcovia vykonali z tohto úveru celkovú úhradu vo výške 1.770,38 eur. Rozdiel je 483,89 eur v neprospech žalobcov. Súd preto priznal žalobcom titulom bezdôvodného obohatenia sumu 483,89 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi skutočne čerpanou sumou a sumou uhradenou zo strany žalobcov. Platby boli realizované po 19.1.2013, takže nie sú premičané.

99. Súd má z prehľadu platieb (č.l. 40) na revolvingovú zmluvu č. 8XXXXXXXXX1 zo dňa 21.05.2013 a zo stanovisk žalovaného preukázané, že žalovaný poskytol žalobcom celkovú sumu úveru vo výške 318,53 eur. Žalobcovia vykonali z tohto úveru celkovú úhradu vo výške 1.575,18 eur, rozdiel je 1.256,65 eur v neprospech žalobcov. Súd preto priznal žalobcom titulom bezdôvodného obohatenia sumu 1.256,65 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi skutočne čerpanou sumou a sumou uhradenou zo strany žalobcov. Platby boli realizované po 19.1.2013, takže nie sú premlčané.

100. Na základe uvedeného je súd názoru, že žalobcovia v konaní dostatočne preukázali, že finančné prostriedky boli uhradené vo väčšej výške, než vo výške ktorú mali žalobcovia uhradiť za poskytnuté bezúročné úroky. Žalovanému uhradili viac finančných prostriedkov, než žalobcom žalovaný skutočne poskytol, t. j. bezdôvodne a bez právneho dôvodu. Tým žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie, nakoľko získal plnenie bez právneho dôvodu, na ktorého vydanie majú žalobcovia právo v zmysle § 451 ods. 1 O.Z. Žalobcovia majú preto nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 5.794,09 eur. Súd pri rozhodovaní vychádzal z listín preložených žalobcami, ktoré im boli vydané a poslané priamo žalovaným, pričom súd bral pri rozhodovaní o celkovej výške bezdôvodného obohatenia do úvahy aj námietku premlčania vznesenú žalovaným.

101. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

102. Podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

103. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi v I. rade a žalobkyni v II. rade priznal podľa pomeru ich úspechu vo veci nárok na náhradu trov konania v rozsahu 38,80 % pred súdom prvej a druhej inštancie. Žalobcovia si v konaní uplatňovali pôvodne sumu celkovo vo výške 8.849,89 eur, pričom im bola súdom priznaná istina vo výške 5.794,09 eur. V takomto prípade je úspech žalobcov 69,40 %, a neúspech 30,60 %, čo je vlastne úspech žalobcov. Po odčítaní úspechu žalobcov od ich neúspechu vyšiel súdu výsledný úspech žalobcu v I. rade a žalobkyni v II. rade vo výške 38,80 %. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník samostatným uznesením.

104. Podľa § 4 ods. 2 písm. u) zákona o súdnych poplatkoch sú žalobcovia ako spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu oslobodený od platenia súdnych poplatkov. Súd žalobe žalobcov vyhovel v časti určenia neplatnosti zmluvných dojednaní v rozsahu 100 % a v časti vrátenia bezdôvodného obohatenia len čiastočne, preto v zmysle § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť súdny poplatok za návrh v celkovo sume 347,50 eur, keďže súd priznal žalobcom sumu bezdôvodného obohatenia vo výške 5.794,09 eur, z tejto sumy vypočítal pomernú výšku súdneho poplatku.

105. Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresný súd Skalica, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd. (§ 29 prvá veta zákona č. 233/1995 Z.z.).